

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นในการแต่งบทสนทนา
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น (๒)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาถิ่นในการแต่งบทสนทนา

การเรียนรู้เกี่ยวกับลักษณะของภาษาไทยมาตรฐาน ซึ่งใช้เป็นภาษาราชการ และภาษาถิ่นของแต่ละภาคต่าง ๆ ในประเทศไทยที่มีความแตกต่างกันตามลักษณะของท้องถิ่นนั้น ๆ เป็นการเรียนรู้อย่างเห็นคุณค่าในภาษาไทย เพื่อให้เข้าใจ และนำความรู้เกี่ยวกับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้มีความเหมาะสมกับโอกาสและกาลเทศะ

การใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น ในการแต่งบทสนทนา เป็นการแต่งบทสนทนาด้วยภาษาถิ่นภาคต่าง ๆ เพื่อใช้ในการสื่อสาร เพราะเราอาจมีโอกาสดำเนินทางไปยังภาคต่าง ๆ ซึ่งเราสามารถพูดสื่อสารกับผู้คนในภาคนั้น ๆ ได้

ตัวอย่าง บทสนทนาภาษาถิ่นอีสาน

- แม่ : อีหล้าคำแพง มาช้อยแม่เฮ็ดกับข้าวแนลูก
(ลูกสาวที่เป็นที่รักของแม่ มาช่วยแม่ทำกับข้าวหน่อย)
- ลูก : จ้าแม่ หนูสิช้อยแม่เด้อจ้
(ค่ะแม่ หนูจะช่วยแม่ค่ะ)
- แม่ : ช้อยแม่หั่นผักกะแยงเด้อ หั่นดี ๆ เด้อลูก ระวังมันสิซ้ำ
(ช่วยแม่หั่นผักกะแยง หั่นดี ๆ ระวังมันจะซ้ำ)
- ลูก : มือแลงนี้ แม่สิเฮ็ดอีหยังกินจ้
(เย็นนี้ แม่จะทำอะไรกินคะ)
- แม่ : เฮ็ดแกงไก่ใส่บักเหียเปราะ และก็น้ำพริกผักสดจ้ลูก ของมักของหนูกับอีพ่อ
(ทำแกงไก่ใส่มะเขือเปราะ และน้ำพริกผักสด ของที่หนูกับพ่อชอบ)
- ลูก : ฮา ๆ ๆ แม่จ้ หนูมักกินผัก ย่อนว่ามีประโยชน์หลาย
(ฮา ๆ ๆ ูกค่ะ หนูชอบกินผักเพราะมีประโยชน์มาก)